

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B** EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/105/EÜ,
16. detsember 2008,

mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ

(ELT L 348, 24.12.2008, lk 84)

Muudetud:

Euroopa Liidu Teataja

nr lehekülg kuupäev

► **M1** Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/39/EL, 12. august 2013 L 226 1 24.8.2013

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV
2008/105/EÜ,**

16. detsember 2008,

mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Pinnavee keemiline saastus kujutab veekeskkonnale ohtu, kuna selle tagajärjeks on akuutne ja krooniline toksilisus veeorganismidele, akumuleerumine ökosüsteemis ning elupaikade ja bioloogilise mitmekesisuse kadumine, ühtlasi ohustab see ka inimeste tervist. Esmajärjekorras tuleks kindlaks teha saastamise põhjused ja tegeleda heitmetega nende tekkekohas, majanduse ja keskkonna seisukohast kõige tõhusamal viisil.
- (2) Asutamislepingu artikli 174 lõike 2 teise lause kohaselt rajaneb ühenduse keskkonnapoliitika ettevaatusprintsipiil ja põhimõtetel, mille järgi tuleb võtta ennetusmeetmeid, keskkonnakahjustus tuleb heastada eeskätt kahjustuse kohas ning saastaja peab maksma.
- (3) Asutamislepingu artikli 174 lõike 3 kohaselt peab ühendus oma keskkonnapoliitikat ette valmistades arvesse võtma kättesaadavaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, ühenduse eri piirkondade keskkonnatingimusi ning ühenduse kui terviku majanduslikku ja sotsiaalset arengut ja tema piirkondade tasakaalustatud arengut, aga ka meetme võtmise või võtmata jätmise potentsiaalseid tulusid ja kulusid.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnaalane tegevusprogramm, ⁽³⁾ sätestatakse, et keskkond, tervis ja

⁽¹⁾ ELT C 97, 28.4.2007, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. mai 2007. aasta arvamuse (ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 90), nõukogu 20. detsembri 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 71 E, 18.3.2008, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 17. juuni 2008. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Nõukogu 20. oktoobri 2008. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

▼B

elukvaliteet on selle programmi ühed keskkonnaalased põhiprioriteedid, ja rõhutatakse eelkõige vajadust kehtestada veepoliitika valdkonnas konkreetsemad õigusaktid.

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, ⁽¹⁾ sätestatakse strateegia vee saastamise vastu ning nõutakse täiendavaid saastekontrolli meetmeid ja keskkonnakvaliteedi standardeid. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse keskkonnakvaliteedi standardid vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ sätetele ja eesmärkidele.
- (6) Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 4 ja eriti selle lõike 1 punktiga a peaksid liikmesriigid rakendama vajalikud meetmed vastavalt nimetatud direktiivi artikli 16 lõigetele 1 ja 8, eesmärgiga vähendada järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetada või järk-järgult kõrvaldada prioriteetsete ohtlike ainete heide, keskkonda laskmine ja kaod.
- (7) 2000. aastast alates on vastu võetud hulk ühenduse õigusakte, millega on sätestatud üksikute prioriteetsete ainete heidete kontrollimeetmed vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 16. Lisaks reguleeritakse paljusid keskkonnakaitse meetmeid ühenduse teiste õigusaktidega. Seepärast tuleks eelkõige rakendada ja läbi vaadata seniseid õigusakte, mitte kehtestada uusi kontrollimeetmeid.
- (8) Punkt- ja hajusaasteallikatest pärinevate prioriteetsete ainete heidete piiramiseks, millele on viidatud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16, näib liikmesriikidel olevat kulutasuvam ja otstarbekam lisada vajaduse korral kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 10 sobivad kontrollimeetmed koos teiste ühenduse õigusaktide rakendamise meetmetega programmi, mis kõnealuse direktiivi artikli 11 kohaselt tuleb välja töötada kõikide valglapiirkondade jaoks.
- (9) Liikmesriigid peaksid parandama teadmisi ja kättesaadavaid andmeid prioriteetsete ainete allikate ja saastamisviiside kohta, et määrata kindlaks eesmärgipärased ja tõhusad kontrollimeetodid. Liikmesriigid peaksid muu hulgas teostama vajaduse korral sette ja elustiku seiret sellise sagedusega, et see annaks piisavalt teavet selliste prioriteetsete ainete usaldusväärseks pikaajalise dünaamika analüüsiks, millel on kalduvus akumuleeruda settes ja/või elustikus. Seire, sealhulgas sette ja elustiku seire tulemused tuleks niivõrd, kui võrd on nõutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta otsuse nr 2455/2001/EÜ (millega kehtestatakse veepoliitika valdkonna prioriteetsete ainete nimistu) ⁽²⁾ artiklis 3, teha kättesaadavaks, et anda teavet tulevaste komisjoni ettepanekute jaoks, mis koostatakse vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõigetele 4 ja 8.

⁽¹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1.

▼B

- (10) Otsuses nr 2455/2001/EÜ sätestatakse esimene nimistu, kuhu kuulub 33 ainet või ainete rühma, mis on tunnistatud ühenduse tasandi meetmetega esmajärjekorras reguleerimist vajavaks. Teatavad ained nende prioriteetsete ainete hulgast on tunnistatud prioriteetseteks ohtlikeks aineteks, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele vajalikud meetmed, eesmärgiga nende keskkonda laskmine, heide ja kadu lõpetada või järk-järgult lõpetada. Looduses harilikult esinevate või looduslike protsesside käigus tekkivate ainete puhul ei ole kõigist võimalikest allikatest pärineva heite, keskkonda laskmise ja kao lõpetamine või järk-järgult lõpetamine siiski võimalik. Mõnede ainete andmed vaadati läbi ning need ained tuleks klassifitseerida. Komisjon peaks kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16 sätestatud ajakavaga jätkama prioriteetsete ainete nimistu läbivaatamist, seades ained meetmete võtmiseks tähtsuse järjekorda kokkulepitud kriteeriumide alusel, mis näitavad nende ohtlikkust veekeskkonnale või selle kaudu, ning esitama vajaduse korral ettepanekuid.
- (11) Ühenduse huve silmas pidades ja pinnavee kaitse tõhusamaks reguleerimiseks on asjakohane kehtestada prioriteetseteks aineteks klassifitseeritud saasteainetega seotud keskkonnakvaliteedi standardid ühenduse tasandil ning jätta liikmesriikide ülesandeks sätestada vajaduse korral riigi tasandil eeskirjad ülejäänud saasteainete kohta, kohaldades asjaomaseid ühenduse eeskirju. Prioriteetsete ainete nimistusse ei võetud siiski kaheksat saasteainet, mis kuuluvad nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivi 86/280/EMÜ (teatavate direktiivi 76/464/EMÜ lisa I nimistusse kuuluvate ohtlike ainete heitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta) ⁽¹⁾ reguleerimisalasse ning mis kuuluvad selliste ainete rühma, mille suhtes liikmesriigid peaksid võtma kasutusele meetmed eesmärgiga saavutada nende kohta 2015. aastaks head keemilised näitajad, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklites 2 ja 4 sätestatud. Samas osutusid kõnealuste saasteainete suhtes kehtestatud ühised standardid otstarbekaks ning nende reguleerimist ühenduse tasandil on seetõttu kohane jätkata.
- (12) Sellest tulenevalt muutuvad mittevajalikuks praeguseid keskkonnakvaliteedi eesmarke käsitlevad sätted, mis on kehtestatud nõukogu 22. märtsi 1982. aasta direktiiviga 82/176/EMÜ (kloorleeliste elektrolüüsitõöstuse elavhõbedaheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta), ⁽²⁾ nõukogu 26. septembri 1983. aasta direktiiviga 83/513/EMÜ (kaadmiumiheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta), ⁽³⁾ nõukogu 8. märtsi 1984. aasta direktiiviga 84/156/EMÜ (muude sektorite kui kloorleeliste elektrolüüsitõöstuse elavhõbedaheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 9. oktoobri 1984. aasta direktiiviga 84/491/EMÜ (heksaklorotsükloheksaaniheitmete piirväärtuste ja kvaliteedieesmärkide kohta) ⁽⁵⁾ ja direktiiviga 86/280/EMÜ, ning need tuleks kehtetuks tunnistada.

⁽¹⁾ EÜT L 181, 4.7.1986, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 81, 27.3.1982, lk 29.

⁽³⁾ EÜT L 291, 24.10.1983, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 74, 17.3.1984, lk 49.

⁽⁵⁾ EÜT L 274, 17.10.1984, lk 11.

▼B

- (13) Veekeskonda võib mõjutada nii lühi- kui ka pikaajaline keemiline saastus, seepärast tuleks keskkonnakvaliteedi standardite kehtestamisel aluseks võtta nii akuutset kui ka kroonilist toimet käsitlevad andmed. Et tagada veekeskonna ja inimeste tervise piisav kaitse, tuleks aasta keskmise väärtusena väljendatud keskkonnakvaliteedi standardid kehtestada tasemel, mis on ohutu pikaajalise kokkupuute korral, ning kehtestada suurimaks lubatud kontsentratsiooniks tase, mis on ohutu lühiajalise kokkupuute korral.
- (14) Vastavalt direktiivis 2000/60/EÜ V lisa punktis 1.3.4 sätestatud eeskirjadele, kui teostatakse seiret keskkonnakvaliteedi standarditele vastavuse üle, sealhulgas suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud standarditele, võivad liikmesriigid kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentiaalarvutus valeandmete (s.t. eriti suured kõrvalekaldumised keskmisest) ja mõõtevigade käsitlemiseks, et tagada usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Liikmesriikide teostatud seirete võrreldavuse tagamiseks on asjakohane sätestada komiteemenetlusega vastu võetavad üksikasjalikud eeskirjad nimetatud statistiliste meetodite kehtestamiseks.
- (15) Ühenduse tasandil tuleks keskkonnakvaliteedi standardite väärtuste kehtestamisel piirduda enamiku ainete puhul praegu üksnes pinnaveega. Heksaklorobenseeni, heksaklorobutadieeni ja elavhõbeda puhul ei ole võimalik tagada kaitset kaudse toime ja teise mürgistuse vastu ühenduse tasandil üksnes pinnavee keskkonnakvaliteedi standarditega. Seetõttu on asjakohane kehtestada nimetatud kolme aine kohta elustiku keskkonnakvaliteedi standardid ühenduse tasandil. Selleks, et liikmesriigid saaksid olenevalt oma seirestrateegiast võtta paindlikke meetmeid, peaksid liikmesriigid kas suutma jälgida ja kohaldada nimetatud elustiku keskkonnakvaliteedi standardeid või kehtestama rangemad pinnavee keskkonnakvaliteedi standardid, mis pakuvad samal tasemel kaitset.
- (16) Peale selle peaksid liikmesriigid saama kehtestada setete ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardid siseriiklikul tasandil ning kohaldama neid keskkonnakvaliteedi standardeid, mitte käesolevas direktiivis vee suhtes sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid. Sellised keskkonnakvaliteedi standardid tuleks kehtestada läbipaistva menetluse teel, edastades teatise komisjonile ja teistele liikmesriikidele, et tagada kaitse, mille tase on samaväärne ühenduse tasandil kehtestatud vee keskkonnakvaliteedi standarditega. Komisjon peaks oma direktiivi 2000/60/EÜ rakendamist käsitlevates aruannetes esitama nimetatud teatistest kokkuvõtte. Teatavate olulise akumuleerumispotentsiaaliga ainete puhul on setted ja elustik ka edaspidi tähtsad seireobjektid. Liikmesriigid peaksid antropogeense tegevuse toime ja suundumuste pikaajalise mõju hindamiseks võtma direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 kohaselt meetmeid, eesmärgiga tagada, et elustiku ja setete praegune saastatuse tase oluliselt ei suureneks.
- (17) Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 ja VII lisa A osa punktiga 5 tuleks vesikonna majandamiskavades esitada teave prioriteetseid aineid hõlmavate keskkonnakvaliteedi standardite kohaldamisel tehtavatest eranditest vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 4 lõigetele 4, 5 ja 6, võttes arvesse selle direktiivi artikli 4

▼B

lõikeid 8 ja 9. Tingimusel, et direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 nõuded, sealhulgas erandi lubamise tingimused, on täidetud, on lubatud prioriteetsete ainete heidet, keskkonda laskmist ja kadu põhjustav tegevus, sealhulgas süvendamine ja laevandus.

- (18) Liikmesriigid peavad täitma nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiivi 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta ⁽¹⁾ ja majandama joogivee võtmiseks kasutatavaid pinnaveekogusid kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 7. Seepärast tuleks käesolevat direktiivi rakendada nii, et see ei piiraks nende nõuete kohaldamist, mis võivad eeldada rangemaid standardeid.
- (19) Punktisaasteallikatest lähtuva heite läheduses on saasteainete kontsentratsioonid ümbritsevas vees esinevatest kontsentratsioonidest tavaliselt kõrgemad. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalik kasutada segunenemiskiirkondi, kuivõrd see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust asjakohastele keskkonnakvaliteedi standarditele. Segunenemiskiirkonnad peaksid hõlmama üksnes aine keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust ja olema proportsionaalsed. Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõikega 4 peaksid liikmesriigid vajaduse korral tagama, et nõuded kõnealuse direktiivi artikli 4 alusel kehtestatud keskkonnavalaste eesmärkide saavutamiseks kooskõlastatakse kogu valgapiirkonna ulatuses, määrates muu hulgas kindlaks piiriüleste veekogude segunenemiskiirkonnad.
- (20) On tarvis kontrollida keskkonnakahjuliku tegevuse lõpetamiseks või järk-järguliseks kõrvaldamiseks ja vähendamiseks direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud eesmärkide täitmist ning muuta nende kohustuste täitmise hindamine läbi-paistvaks, eelkõige seoses inimtegevusest lähtuva olulise heite, keskkonda laskmise ja kao arvestamisega. Lisaks saab lõpetamise või järk-järgulise kõrvaldamise ning vähendamise ajakava olla seotud üksnes andmikuga. Samuti peaks olema võimalik hinnata direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõigete 4 kuni 7 kohaldamist. Samavõrra on tarvis asjakohast vahendit kõikidest võimalikest allikatest pärinevate looduses harilikult esinevate või looduslike protsesside tulemusel tekkivate ainete kadude koguste kindlaksmääramiseks, millisel juhul täielik lõpetamine või järk-järguline kõrvaldamine ei ole võimalik. Nende nõuete täitmiseks peaks iga liikmesriik looma heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku iga tema territooriumil asuva valgapiirkonna või valgapiirkonna osa kohta.
- (21) Et vältida töö dubleerimist nende andmike loomisel ning tagada kõnealuste andmike sidusus muude olemasolevate vahenditega pinnavee kaitse valdkonnas, peaksid liikmesriigid kasutama teavet, mis on kogutud direktiivi 2000/60/EÜ alusel ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 166/2006 (mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist) ⁽²⁾ alusel.

⁽¹⁾ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32.

⁽²⁾ ELT L 33, 4.2.2006, lk 1.

▼ B

- (22) Pinnavee järjekindla kaitse tagamiseks peaksid pinnaveekogusid jagavad liikmesriigid kooskõlastama oma seiretegevust ja vajaduse korral andmike koostamist.
- (23) Et oma vajadusi paremini kajastada, peaks liikmesriikidel olema võimalus valida asjakohane üheaastane võrdlusperiood andmiku põhiliste kannete mõõtmiseks. Samas tuleks arvesse võtta asjaolu, et pestitsiidide kasutamisest tulenevad kaod võivad aastate lõikes suurel määral varieeruda, sest kasutatavad kogused on näiteks eri ilmastikuolude tõttu erinevad. Seepärast peaks teatavate nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiviga 91/414/EMÜ (taimekaitsevahendite turuleviimise kohta) ⁽¹⁾ hõlmatud ainete puhul andma liikmesriikidele võimaluse rakendada nimetatud ainete suhtes soovi korral kolmeaastast võrdlusperioodi.
- (24) Andmiku kasutamise optimeerimiseks on asjakohane määrata tähtaeg, mille jooksul komisjon peab kontrollima, kas heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud eesmärkidele kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 4 lõigetega 4 ja 5.
- (25) Liikmesriikides keskkonda laskmise, heite ja kao (sealhulgas settes akumulatuurvast saastusest tuleneva kao) andmike loomiseks kasutatavate meetodite ühtlustamise eesmärgil tuleks välja töötada tehnilised suunised.
- (26) Mitmeid liikmesriike mõjutab saaste, mille allikas asub väljaspool nende siseriiklikku jurisdiktsiooni. Seetõttu on asjakohane kinnitada, et liikmesriik ei riku oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, ületades keskkonnakvaliteedi standardeid piiriülese saaste tõttu, eeldusel et on täidetud teatud tingimused ning vajaduse korral on kasutatud direktiivi 2000/60/EÜ asjakohaseid sätteid.
- (27) Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 kohaste liikmesriikide aruannete alusel peaks komisjon vaatama läbi vajaduse kehtivate õigusaktide muutmise ja täiendavate, kogu ühendust hõlmavate erimeetmete, näiteks heitekontrolli järele ning esitama vajaduse korral asjakohased ettepanekud. Komisjon peaks esitama nimetatud läbi vaatamisel tehtud järeldused Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõike 1 kohaselt koostatud aruande raames. Komisjon peaks, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artiklit 10, arvestama heite kontrollimeetmete ettepanekuid esitades kehtivaid heitekontrolli nõudeid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivis 2008/1/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽²⁾ ning viimaseid arenguid reostustõrje tehnoloogia valdkonnas.

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.

▼B

- (28) Direktiivis 2000/60/EÜ nimetatud püsivate, bioakumuleeruvate ja toksiliste ning muude samavõrra problemaatiliste ainete (eriti väga püsivate ja väga bioakumuleeruvate ainete) määramise kriteeriumid on kehtestatud riskihindamise tehnilise juhenddokumendiga, mis toetab komisjoni 20. juuli 1993. aasta direktiivi 93/67/EMÜ (millega kehtestatakse vastavalt nõukogu direktiivile 67/548/EMÜ teatatud ainete poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava riski hindamise põhimõtted), ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/8/EÜ (mis käsitleb biotsiidide turuleviimist) ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet). ⁽³⁾ Ühenduse õigusaktide vahelise sidususe tagamiseks tuleks otsuse nr 2455/2001/EÜ kohaselt läbivaatamisel olevate ainete suhtes kohaldada üksnes neid kriteeriume ning direktiivi 2000/60/EÜ X lisa tuleks vastavalt asendada.
- (29) Direktiivi 2000/60/EÜ IX lisas loetletud direktiivides sätestatud kohustused on juba kaasatud direktiivi 2008/1/EÜ ning direktiivi 2000/60/EÜ, kusjuures keskkonnakvaliteedi standardite säilitamisel või läbivaatamisel tagatakse kaitse vähemalt samal tasemel. Et tagada pinnavee keemilise saastusega seotud lähenemisviisi järjepidevus ning muuta olemasolevad selle valdkonna ühenduse õigusaktid lihtsamaks ja selgemaks, on asjakohane tunnistada direktiivi 2000/60/EÜ kohaselt alates 22. detsembrist 2012 kehtetuks direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ.
- (30) Direktiivis 2000/60/EÜ osutatud soovitusi, eriti toksilisuse, ökotoksilisuse ja keskkonna teaduskomitee omi, on arvestatud.
- (31) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁴⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, milles on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (32) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt põhjavee heade keemiliste näitajate saavutamist, kehtestades prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning pinnavee kaitse ühtlase taseme säilitamiseks kogu ühenduses on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ EÜT L 227, 8.9.1993, lk 9.

⁽²⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 396, 30.12.2006, lk 1. Parandatud väljaandes ELT L 136, 29.5.2007, lk 3.

⁽⁴⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

▼B

- (33) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele nr 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾
- (34) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus muuta käesoleva direktiivi I lisa B osa punkti 3. Kuna see on üldmeede ja selle eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid või täiendada seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb see vastu võtta vastavalt otsuse nr 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

*Artikkel 1***Sisu**

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse prioriteetsete ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonnakvaliteedi standardid, nagu on ette nähtud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 16, eesmärgiga saavutada pinnavee hea keemiline seisund ja tehes seda vastavalt nimetatud direktiivi artikli 4 sätetele ja eesmärkidele.

▼M1*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 ja komisjoni 31. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/90/EÜ (millega sätestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2000/60/EÜ vee seisundi keemilise analüüsi ja seire tehnilised näitajad) ⁽²⁾ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks sellele kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „maatriks” – veekeskkonna komponent, nimelt kas vesi, sete või elustik;
- 2) „elustiku takson” – konkreetne veekeskkonna takson, mis on taksonoomiliselt alamhõimkond, klass või nendega samaväärne.

*Artikkel 3***Keskkonnakvaliteedi standardid**

1. Ilma et see piiraks lõike 1a kohaldamist kohaldavad liikmesriigid pinnaveekogudele I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid vastavalt I lisa B osas sätestatud nõuetele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ ELT L 201, 1.8.2009, lk 36.

▼ **M1**

1a. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi 13. jaanuaril 2009. aastal kehtinud versioonist tulenevate kohustuste täitmist ning eelkõige pinnavee hea keemilise seisundi saavutamist selles loetletud ainete ja keskkonnakvaliteedi standardite osas, kohaldavad liikmesriigid järgmiste ainete suhtes I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardeid:

- i) I lisa A osas numbrite 2, 5, 15, 20, 22, 23 ja 28 all toodud ained, mille suhtes kehtivad alates 22. detsembrist 2015 muudetud keskkonnakvaliteedi standardid, et saavutada 22. detsembriks 2021 nende ainete osas pinnavee hea keemiline seisund direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõike 7 kohaselt koostatud 2015. aasta vesikonna majandamiskavadega hõlmatud meetmeprogrammide kaudu, ning
- ii) I lisa A osas numbrite 34–45 all toodud hiljuti kindlaks määratud ainete suhtes alates 22. detsembrist 2018, et saavutada 22. detsembriks 2027 nende ainete osas pinnavee hea keemiline seisund ning hoida nende ainete osas ära pinnaveekogude keemilise seisundi halvenemine. Selleks koostavad liikmesriigid 22. detsembriks 2018 nende ainete kohta täiendava seireprogrammi ja esialgsed meetmeprogrammid ning esitavad need komisjonile. Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 kohane lõplik meetmeprogramm koostatakse 22. detsembriks 2021 ning see rakendatakse ellu ja pannakse täielikult toimima võimalikult kiiresti pärast seda kuupäeva, kuid mitte hiljem kui 22. detsembril 2024.

Esimese lõigu punktides i ja ii loetletud ainete suhtes kohaldatakse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõikeid 4–9 *mutatis mutandis*.

2. Liikmesriigid kohaldavad I lisa A osas sätestatud elustiku keskkonnakvaliteedi standardeid I lisa A osa numbrite 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 ja 44 all toodud ainete suhtes.

Esimeses lõigus osutatud ainete suhtes kohaldavad liikmesriigid I lisa A osas sätestatud vee keskkonnakvaliteedi standardeid.

3. Liikmesriigid võivad ühe või mitme pinnavee kategooria puhul omal valikul kohaldada keskkonnakvaliteedi standardeid ka mõne muu kui lõikes 2 määratletud maatriksi suhtes või vajaduse korral muude kui I lisa A osas täpsustatud elustiku taksonite suhtes.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses lõigus osutatud võimalust, kohaldavad I lisa A osas sätestatud asjakohaseid keskkonnakvaliteedi standardeid või, kui selles asjakohasele maatriksile või elustiku taksonile sobivaid standardeid ei leidu, kehtestavad keskkonnakvaliteedi standardi, millega pakutav kaitse on vähemalt võrdväärne I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standarditega pakutava kaitsega.

Liikmesriigid võivad esimeses lõigus osutatud võimalust kasutada üksnes juhul, kui valitud maatriksi või elustiku taksoni analüüsimise meetod vastab direktiivi 2009/90/EÜ artiklis 4 sätestatud miinimumkriteeriumidele. Kui need kriteeriumid ei ole ühegi maatriksi puhul täidetud, tagavad liikmesriigid, et seireks kasutatakse parimat võimalikku tehnikat, mis ei too kaasa ülemääraseid kulutusi, ning et kasutatav analüüsimeetod on vähemalt sama tulemuslik kui käesoleva artikli lõikes 2 määratletud maatriks asjakohaste ainete jaoks.

▼ **M1**

3a. Kui elustiku või sette keskkonnakvaliteedi standardi rakendamise korral on mõõdetud või hinnangulisest keskkonnas esinevast kontsentratsioonist või heitest tingitud akuutse kokkupuute tõttu kindlaks tehtud oluline oht veekeskkonnale või selle kaudu, tagavad liikmesriigid seire ka pinnavees ja kohaldavad käesoleva direktiivi I lisa A osas sätestatud suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud keskkonnakvaliteedi standardeid (MAC-EQS), kui need keskkonnakvaliteedi standardid on kehtestatud.

3b. Kui parimat võimalikku tehnikat kasutades, kuid ülemääraseid kulutusi vältides teostatud mõõtmise tulemuse väljaarvutatud keskvaartust nimetatakse direktiivi 2009/90/EÜ artikli 5 kohaselt tulemuseks allpool määramispiiri ning selle tehnika määramispiir ületab keskkonnakvaliteedi standardi, ei võeta antud veekogu üldise keemilise seisundi hindamisel mõõdetud aine puhul saadud tulemust arvesse.

4. Ainete puhul, mille suhtes kohaldatakse sette ja/või elustiku keskkonnakvaliteedi standardeid, teostavad liikmesriigid asjaomase maatriksi vastava aine seiret vähemalt üks kord aastas, kui tehniliste teadmiste ja eksperdiarvamuse põhjal ei ole põhjendatud muu ajavahemik.

5. Liikmesriigid esitavad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõike 7 kohaselt koostatud ajakohastatud vesikonna majandamiskavades järgmise teabe:

- a) kasutatavate analüüsimeetodite määramispiiride tabel ja teave nende meetodite tulemuslikkuse kohta seoses direktiivi 2009/90/EÜ artiklis 4 sätestatud tulemuslikkuse miinimumkriteeriumidega;
- b) seoses ainetega, mille puhul on kasutatud käesoleva artikli lõikes 3 ettenähtud valikuvõimalust:
  - i) nimetatud võimaluse kasutamise põhjendus ja alus;
  - ii) kui see on asjakohane, siis alternatiivsed keskkonnakvaliteedi standardid, kui need on kehtestatud, ja tõendid selle kohta, et kõnealuste keskkonnakvaliteedi standarditega pakutava kaitse tase on vähemalt samaväärne I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standarditega pakutava kaitse tasemega, ning samuti keskkonnakvaliteedi standardite tuletamiseks kasutatud andmed ja meetodid ning pinnavee kategooriad, mille suhtes neid kohaldatakse;
  - iii) käesoleva lõike punktis a esitatud teabega võrdlemiseks käesoleva direktiivi I lisa A osas määratletud maatriksite analüüsimeetodite määramispiirid koos teabega nende meetodite tulemuslikkuse kohta seoses direktiivi 2009/90/EÜ artiklis 4 sätestatud miinimumkriteeriumidega;
- c) lõike 4 kohase seiresageduse põhjendus, kui seire toimub pikemate ajavahemike järel kui üks aasta.

5a. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõike 7 kohaselt koostatud ajakohastatud vesikonna majandamiskavad, mis hõlmavad pinnavee keemilise saastuse ära hoidmiseks võetud meetmete tulemusi ja mõju, ning direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõike 3 kohane vahearuanne, milles kirjeldatakse kavandatud meetmeprogrammi elluviimisel tehtud edusamme, esitatakse

▼ **MI**

keskportaali kaudu, mis on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ (keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta) ⁽¹⁾ artikli 7 lõikele 1 üldsusele elektrooniliselt kättesaadav.

6. Liikmesriigid korraldavad vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 8 teostatava pinnavee seisundi seire alusel selliste I lisa A osas loetletud prioriteetsete ainete kontsentratsiooni pikaajalise dünaamika analüüse, millel on kalduvus akumuleeruda settes ja/või elustikus, pöörates erilist tähelepanu I lisa A osas numbrite 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 ja 44 all toodud ainetele. Kui direktiivi 2000/60/EÜ artiklist 4 ei tulene teisiti, võtavad liikmesriigid meetmed, mille eesmärk on tagada, et nimetatud ainete kontsentratsioon settes ja/või asjaomasel elustikus oluliselt ei kasva.

Liikmesriigid määravad kindlaks sette ja/või elustiku seire sellise sageduse, mis võimaldab koguda piisavalt andmeid usaldusväärse pikaajalise dünaamika analüüsi läbiviimiseks. Põhimõtteliselt peaks seire toimuma iga kolme aasta järel, kui tehniliste teadmiste ja eksperdiarvamuse põhjal ei ole põhjendatud muu ajavahemik.

7. Komisjon tutvub teaduse ja tehnika arenguga, sealhulgas riskihindamise järeldustega, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 2 punktides a ja b, ning vastavalt määruse (EÜ) nr 1907/2006 artiklile 119 üldsusele kättesaadavaks tehtud teabega ainete registreerimise kohta ning teeb vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi I lisa A osas sätestatud keskkonnakvaliteedi standardite läbivaatamiseks ELi toimimise lepingu artiklis 294 sätestatud korras vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud ajakavale.

8. Komisjonile antakse õigus võtta vajaduse korral vastu delegeeritud õigusakte artiklis 10 sätestatud tingimustel, et kohendada käesoleva direktiivi I lisa B osa punkti 3 teaduse ja tehnika arenguga.

8a. Käesoleva artikli rakendamise hõlbustamiseks töötatakse nii suures ulatuses kui võimalik 22. detsembriks 2014 direktiivi 2000/60/EÜ olemasoleva rakendusprotsessi raames välja tehnilised suunised ainete seirestrateegiate ja analüüsimeetodite, sealhulgas elustikest proovide võtmise ja elustike seire kohta.

Suunistes käsitletakse eelkõige

- a) ainete seiret elustikus, nagu on ette nähtud käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3;
- b) hiljuti kindlaks määratud ainete (esitatud I lisa A osa numbrite 34–45 all) ja selliste ainete puhul, mille suhtes on kehtestatud rangemad keskkonnakvaliteedi standardid (esitatud I lisa A osa numbrite 2, 5, 15, 20, 22, 23 ja 28 all), analüüsimeetodeid, mis vastavad direktiivi 2009/90/EÜ artiklis 4 sätestatud tulemuslikkuse miinimumkriteeriumidele.

⁽¹⁾ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

▼ M1

8b. Ainete puhul, mille kohta ei ole 22. detsembriks 2014 tehnilisi suuniseid vastu võetud, lükatakse lõike 1a punktis i osutatud tähtpäeva 22. detsember 2015 edasi 22. detsembrini 2018 ning nimetatud punktis osutatud tähtpäeva 22. detsember 2021 edasi 22. detsembrini 2027.

▼ B*Artikkel 4***Segunemispirkonnad**

1. Liikmesriigid võivad kindlaks määrata heite keskkonda laskmise kohtadega piirnevad segunemispirkonnad. Sellistes segunemispirkonnades võib ühe või mitme I lisa A osas loetletud aine kontsentratsioon ületada asjaomaseid keskkonnakvaliteedi standardeid, kui see ei mõjuta ülejäänud pinnaveekogu vastavust kõnealustele standarditele.

2. Segunemispirkondi määravad liikmesriigid lülitavad vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 13 koostatud vesikonna majandamiskavadesse järgmised kirjeldused:

a) nimetatud piirkondade määratlemisel kasutatud lähenemisviisid ja meetodika, ning

b) segunemispirkonna ulatuse edaspidiseks vähendamiseks võetud meetmed, näiteks direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti k kohased meetmed või direktiivis 2008/1/EÜ osutatud lubade läbivaatamine või direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis g osutatud eelneva reguleerimise nõue.

3. Segunemispirkondi määravad liikmesriigid tagavad, et kõik sellised piirkonnad:

a) hõlmaksid üksnes heite keskkonda laskmise kohtade lähemat ümbrust;

b) oleksid proportsionaalsed, võttes arvesse saasteainete kontsentratsiooni keskkonda laskmise kohas ja eelnevates eeskirjades sisalduvaid saasteainete heite tingimusi, nagu direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis g osutatud load või muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides sisalduvad tingimused, vastavalt parima võimaliku tehnika kasutamisele ja direktiivi 2000/60/EÜ artiklile 10, eelkõige pärast nimetatud eelnevate eeskirjade läbivaatamist.

▼ M1

_____

▼ B*Artikkel 5***Heite, keskkonda laskmise ja kadude andmik**

1. Direktiivi 2000/60/EÜ artiklite 5 ja 8 ning määruse (EÜ) nr 166/2006 kohaselt kogutud teabe ja muude olemasolevate andmete alusel loovad liikmesriigid kõigi käesoleva direktiivi I lisa A osas loetletud prioriteetsete ainete ja saasteainete heite, keskkonda laskmise ja kadude andmiku (võimaluse korral koos asjakohaste kaartidega) iga oma territooriumil asuva valglapiirkonna või valglapiirkonna osa kohta, sealhulgas kõnealuste ainete kontsentratsiooni kohta settes ja elustikus.

▼B

2. Võrdlusperiood saasteainete lõikes 1 osutatud andmikesse kantavate väärtuste hindamiseks on üks aasta ajavahemikul 2008 ja 2010.

Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada aastate 2008, 2009 ja 2010 keskmisena.

3. Liikmesriigid edastavad käesoleva artikli lõike 1 kohaselt loodud andmikud, sealhulgas vastavad võrdlusperioodid, komisjonile vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.

4. Liikmesriigid ajakohastavad oma andmikke direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 lõikes 2 määratletud analüüside läbivaatamise raames.

Võrdlusperiood väärtuste kehtestamiseks ajakohastatud andmikes on kõnealuse analüüsi lõpuleviimisele eelnev aasta. Direktiiviga 91/414/EMÜ hõlmatud prioriteetsete ainete või saasteainete puhul võib kandeid arvutada selle analüüsi lõpuleviimisele eelnenud kolme aasta keskmisena.

Liikmesriigid avaldavad ajakohastatud andmikud oma ajakohastatud vesikonna majandamiskavades, nagu sätestatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7.

5. Komisjon kontrollib 2018. aastaks, kas andmikus kajastatud heide, keskkonda laskmine ja kaod lähenevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktis iv sätestatud vähendamise või lõpetamise eesmärkidele, võttes arvesse nimetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4 ja 5 sätteid.

▼M1**▼B***Artikkel 6***Piiriülene saastus**

1. Liikmesriik ei ole keskkonnakvaliteedi standardite ületamisega rikkunud oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, kui ta saab näidata, et:

- a) ületamise põhjustas väljaspool tema siseriiklikku jurisdiktsiooni asuv saasteallikas;
- b) sellise piiriülese saastuse tulemusena ei suutnud ta võtta tõhusaid meetmeid asjaomase keskkonnakvaliteedi standardi täitmiseks ja
- c) ta oli piiriülese saastuse poolt mõjutatud veekogude suhtes kohaldanud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 3 sätestatud koordineerimismehhanisme ja vajaduse korral kasutanud nimetatud direktiivi artikli 4 lõigete 4, 5 ja 6 sätteid.

2. Liikmesriigid kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud asjaoludel direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 12 sätestatud mehhanismi komisjonile vajaliku teabe esitamiseks ning esitavad piiriülese saastuse suhtes võetud meetmetest kokkuvõtte asjaomases vesikonna majandamiskavas vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 15 lõikes 1 sätestatud aruandluskohustustele.

▼B*Artikkel 7***Aruandlus ja läbivaatamine**

1. Liikmesriikide aruannete, sealhulgas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 12 kohaselt koostatud, eelkõige piiriülest saastust käsitlevate aruannete alusel, vaatab komisjon läbi vajaduse kehtivate õigusaktide muutmise ning kogu ühendust hõlmavate lisameetmete, näiteks heitekontrolli järele.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule seoses direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõike 1 kohaselt koostatud aruande esitamise järgmise teabe:

- a) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise järeldused;
- b) segunemispiirkonna ulatuse vähendamiseks võetud meetmed vastavalt käesoleva direktiivi artikli 4 lõikele 1;
- c) käesoleva direktiivi artikli 5 lõikes 5 osutatud kontrolli tulemused;
- d) olukord seoses ühenduse territooriumist väljastpoolt lähtuva saastusega.

Vajaduse korral lisab komisjon aruandele asjakohased ettepanekud.

▼M1*Artikkel 7a***Koordineerimine**

1. Määruste (EÜ) nr 1907/2006, (EÜ) nr 1107/2009, ⁽¹⁾ (EL) nr 528/2012 ⁽²⁾ või direktiivi 2010/75/EL ⁽³⁾ reguleerimisalasse kuuluvate prioriteetsete ainete puhul hindab komisjon osana direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 4 kohasest sellesama direktiivi X lisa korralisest läbivaatamisest, kas liidu ja liikmesriikide tasandil rakendatavad meetmed on piisavad, et saavutada prioriteetsete ainete kvaliteedistandardid ja prioriteetsete ohtlike ainete vettejuhtimise, heidete ja kao lõpetamise või järk-järgulise kõrvaldamise eesmärk vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktile a ja artikli 16 lõikele 6.

2. Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud ajakavale aru käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud hindamise tulemustest ning lisab oma aruandele asjakohased ettepanekud, sealhulgas kontrollimeetmete kohta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT L 309, 24.11.2009, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT L 167, 27.6.2012, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

▼ **M1**

3. Kui aruande tulemustest ilmneb, et liidu või liikmesriikide tasandil võib olla vaja täiendavaid meetmeid, et hõlbustada direktiivi 2000/60/EÜ järgimist mõne määruse (EÜ) nr 1107/2009 või määruse (EL) nr 528/2012 alusel heaks kiidetud aine osas, kohaldavad liikmesriigid või komisjon vastavalt vajadusele selle aine või seda ainet sisaldavate toodete suhtes määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklit 21 või 44 või määruse (EL) nr 528/2012 artiklit 15 või 48.

Määruse (EÜ) nr 1907/2006 reguleerimisalasse kuuluvate ainete puhul algatab komisjon vajaduse korral nimetatud määruse artiklis 59, 61 või 69 osutatud menetluse.

Esimeses ja teises lõigus osutatud määruste sätete kohaldamisel võtavad liikmesriigid ja komisjon arvesse kõiki nende määrustega nõutavaid riskihindamisi ja sotsiaal-majanduslikke või tasuvusanalüüse, sealhulgas alternatiivide olemasolu osas.

*Artikkel 8***Direktiivi 2000/60/EÜ X lisa läbivaatamine**

Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 4 sätestatud sellesama direktiivi X lisa korrapärase läbivaatamise tulemustest. Kui see on asjakohane, lisab komisjon aruandele seadusandlikud ettepanekud X lisa muutmise kohta, sealhulgas eelkõige ettepanekud, mis käsitlevad uute prioriteetsete ainete või prioriteetsete ohtlike ainete kindlaksmääramist või teatavate prioriteetsete ainete tunnistamist prioriteetseteks ohtlikeks aineteks ning vajaduse korral asjakohaste pinnavee, sette või elustiku keskkonnakvaliteedi standardite kehtestamist.

*Artikkel 8a***Erisätted teatavate ainete kohta**

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktis 1.4.3 esitatud üldise keemilise seisundi kirjeldamise nõuet ning selle direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis a, artikli 11 lõike 3 punktis k ja artikli 16 lõikes 6 sätestatud eesmärke ja kohustusi, võivad liikmesriigid esitada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 kohaselt koostatud vesikonna majandamiskavades lisakaarte, milles esitatakse ühe või mitme järgmise aine keemilist seisundit käsitlev teave eraldi käesoleva direktiivi I lisa A osas loetletud ülejäänud aineid käsitlevast teabest:

- a) numbrite 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ja 44 all esitatud ained (ained, mis käituvad nagu üldlevinud püsivad, bioakumuleeruvad ja toksilised ained);
- b) numbrite 34–45 all esitatud ained (hiljuti kindlaks määratud ained);
- c) numbrite 2, 5, 15, 20, 22, 23 ja 28 all esitatud ained (ained, mille suhtes on kehtestatud muudetud ja rangemad keskkonnakvaliteedi standardid).

▼ M1

Liikmesriigid võivad vesikonna majandamiskavades esitada ka esimese lõigu punktides a–c osutatud ainete keskkonnakvaliteedi standardi väärtusest kõrvalekaldumise määra. Liikmesriigid, kes sellised lisakaardid esitavad, püüavad tagada nende vastastikuse võrreldavuse vesikonna ja liidu tasandil.

2. Liikmesriigid võivad I lisa A osas numbrite 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ja 44 all esitatud ainete puhul vähendada käesoleva direktiivi artikli 3 lõikega 4 ja direktiivi 2000/60/EÜ V lisaga ette nähtud prioriteetsete ainete seire intensiivsust tingimusel, et seire on representatiivne ja et nimetatud ainete veekeskkonnas esinemise kohta on olemas statistiliselt usaldusväärne võrdlusalus. Põhimõtteliselt peaks seire vastavalt käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 6 teisele lõigule toimuma iga kolme aasta järel, kui tehniliste teadmiste ja eksperdiarvamuse põhjal ei ole põhjendatud muu ajavahemik.

*Artikkel 8b***Jälgimisnimekiri**

1. Komisjon kehtestab selliste ainete jälgimisnimekirja, mille kohta kogutakse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 2 ette nähtud edaspidise prioriteetseks tunnistamise toetamiseks kogu liidust seireandmeid, täiendamaks andmeid, muu hulgas neid, mis pärinevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 kohastest analüüsidesist ja ülevaadetest ning kõnealuse direktiivi artikli 8 kohastest seireprogrammides.

Esimene jälgimisnimekiri võib sisaldada maksimaalselt 10 ainet või ainerühma ning selles on iga aine kohta märgitud selle seiremaatriks ning võimalik analüüsimeetod, mis ei too kaasa ülemääraseid kulusi. Eeldusel, et leidub analüüsimeetod, mis ei too kaasa ülemääraseid kulusi, suureneb kõnealuste ainete või aineterühma maksimaalne arv, mida komisjon võib nimekirja lisada, igal lõike 2 kohasel jälgimisnimekirja ajakohastamisel ühe aine või ainerühma võrra kuni ülemäärani, milleks on 14. Jälgimisnimekirja lisatavad ained valitakse selliste ainete hulgast, mille kohta kättesaadav teave osutab sellele, et need võivad liidu tasandil põhjustada veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu märkimisväärset ohtu, ning mille puhul seireandmed on ebapiisavad.

Diklofenak (CAS 15307-79-6), 17-beeta-östradiool (E2) (CAS 50-28-2) ja 17-alfa-etinüülöstradiool (EE2) (CAS 57-63-6) võetakse esimesse jälgimisnimekirja eesmärgiga koguda seireandmeid, et toetada nende ainete seotud riskide maandamiseks sobivate meetmete kindlaksmääramist.

Aineid jälgimisnimekirja valides võtab komisjon arvesse kogu kättesaadavat teavet, sealhulgas:

a) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõike 4 kohase sellesama direktiivi X lisa viimase korrapärase läbivaatamise tulemusi,

b) teadusprojekte,

▼ **M1**

- c) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 5 osutatud sidusrühmade soovitusi,
- d) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 kohaseid liikmesriikide koostatud valgalapiirkondade kirjeldusi ja artikli 8 kohaste liikmesriikide seireprogrammide tulemusi,
- e) teavet tootmismahitude, kasutusviiside, olemuslike omaduste (sealhulgas vajaduse korral osakeste suuruse), keskkonnakontsentratsioonide ja mõju kohta; samuti teavet, mis on kogutud kooskõlas direktiividega 98/8/EÜ, 2001/82/EÜ ⁽¹⁾ ja 2001/83/EÜ ⁽²⁾ ning määrustega (EÜ) nr 1907/2006 ja (EÜ) nr 1107/2009.

2. Komisjon koostab lõikes 1 osutatud esimese jälgimisnimekirja 14. septembriks 2014 ning ajakohastab seda seejärel iga 24 kuu tagant. Jälgimisnimekirja ajakohastamisel eemaldab komisjon nimekirjast kõik ained, mille puhul saab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikes 2 osutatud riskipõhise analüüsi läbi viia ilma täiendavate seireandmeteta. Ajavahemik, mil ainet tema jälgimisnimekirja kuulumise tõttu pidevalt jälgitakse, ei tohi ühegi aine puhul ületada nelja aastat.

3. Liikmesriigid teostavad kõigi jälgimisnimekirja kantud ainete seiret selleks valitud representatiivsetes seirejaamades vähemalt 12-kuulise perioodi vältel. Esimese jälgimisnimekirja puhul algab jälgimisperiood 14. septembril 2015 või kuue kuu jooksul pärast jälgimisnimekirja koostamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem. Seejärel alustavad liikmesriigid iga allpool esitatud nimekirjadega hõlmatud aine jälgimist kuue kuu jooksul pärast selle nimekirja lisamist.

Iga liikmesriik määrab vähemalt ühe seirejaama, millele lisandub veel üks seirejaam, kui liikmesriigil on enam kui üks miljon elanikku, ja lisaseirejaamad, kui see tuleneb järgmistest arvutustest: ruutkilomeetrites mõõdetud geograafilise pindala jagamisel 60 000 saadud arvule (ümardatakse lähima täisarvuni) vastava arvu seirejaamu ja tema elanikkonna jagamisel viie miljoniga (ümardatakse lähima täisarvuni) saadud arvule vastava arvu seirejaamu.

Iga aine jaoks representatiivsete seirejaamade valimisel ning seire sageduse ja ajastuse kindlaksmääramisel võtab liikmesriik arvesse konkreetse aine kasutusviise ja võimalikku esinemist. Seiret tuleb teostada vähemalt üks kord aastas.

Juhul kui liikmesriik esitab konkreetse aine kohta piisavalt võrreldavaid representatiivseid ja hiljutisi seireandmeid, mis pärinevad olemasolevatest seireprogrammidest või uuringutest, võib ta otsustada, et ei teosta selle aine üle jälgimisnimekirjade mehhanismi raames täiendavat seiret, tingimusel et kõnealust ainet jälgiti meetodi alusel, mis vastab komisjoni poolt artikli 8b lõike 5 kohaselt koostatud tehnilistes suunistes esitatud nõuetele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1).

⁽²⁾ Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67).

▼ **M1**

4. Liikmesriigid annavad komisjonile aru lõike 3 kohaselt läbiviidud seire tulemustest. Esimese jälgimisnimekirja puhul antakse seiretulemustest aru 15 kuu jooksul pärast 14. septembrit 2015 või 21 kuu jooksul pärast jälgimisnimekirja koostamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem, ning seejärel iga 12 kuu järel, niikaua kuni aine on nimekirjas. Iga järgmisesse nimekirja kantud aine puhul esitavad liikmesriigid seire tulemused komisjonile 21 kuu jooksul pärast aine jälgimisnimekirja kandmist ja seejärel iga 12 kuu järel, niikaua kuni aine on nimekirjas. Aruanne sisaldab teavet seirejaamade ja -strateegia representatiivsuse kohta.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse jälgimisnimekiri ja ajakohastatakse seda vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatule. Samuti võib komisjon vastu võtta tehnilised vormingud komisjonile seiretulemuste ja muu teabe edastamiseks. Need rakendusaktid võetakse vastu artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Komisjon koostab jälgimisnimekirja ainete seire hõlbustamiseks suunised, sealhulgas tehnilised näitajad, ning teda kutsutakse üles edendama kõnealuse seire koordineerimist.

*Artikkel 8c***Erisätted raviainete kohta**

Komisjon töötab vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 16 lõikele 9 ja kui see on asjakohane, siis tuginedes ravimitest tulenevaid keskkon-naohtusid käsitleva 2013. aasta komisjoni uuringu ning muude asjakohaste uuringute ja aruannete tulemustele, võimaluse korral kahe aasta jooksul pärast 13. septembrit 2013 välja strateegilise lähenemisviisi raviainetest põhjustatud veesaastega tegelemiseks. Strateegiline lähenemisviis hõlmab vajaduse korral ettepanekuid, mis võimaldavad vajalikul määral tõhusamalt arvesse võtta ravimite keskkonnamõju ravimite turuleviimise menetluse raames. Vajaduse korral esitab komisjon strateegilise lähenemisviisi raames hiljemalt 14. septembril 2017 ettepanekud meetmete kohta, mis tuleb võtta vastavalt liidu ja/või liikmesriikide tasandil, et tegeleda raviainete, eriti artikli 8b lõikes 1 nimetatud raviainete võimaliku keskkonnamõjuga, eesmärgiga vähendada kõnealust ainete vettejuhtimist, heidet ja kadu, võttes arvesse rahvatervise vajadusi ja kavandatavate meetmete kulutasuvust.

*Artikkel 9***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab direktiivi 2000/60/EÜ artikli 21 lõike 1 kohaselt loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes, ⁽¹⁾ tähenduses.

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

▼ M1

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

*Artikkel 9a***Delegeeritud volituste rakendamine**

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõikes 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile kuueks aastaks alates 13. septembrist 2013. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kuueaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 8 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 3 lõike 8 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

▼ B*Artikkel 10***Direktiivi 2000/60/EÜ muutmise**

Direktiivi 2000/60/EÜ X lisa asendatakse käesoleva direktiivi II lisas esitatud tekstiga.

*Artikkel 11***Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ muutmise**

1. Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ ja 84/491/EMÜ vastavad II lisad jäetakse välja.

▼B

2. Direktiivi 86/280/EMÜ II lisa I–XI jao B osad jäetakse välja.

*Artikkel 12***Direktiivide 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ kehtetuks tunnistamine**

1. Direktiivid 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ ja 86/280/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 22. detsembrist 2012.
2. Enne 22. detsembrist 2012 võivad liikmesriigid teostada seiret ja aruandlust käesoleva artikli lõikes 1 osutatud direktiividest lähtumise asemel vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklitele 5, 8 ja 15.

*Artikkel 13***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 13. juuliks 2010.
- Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 14***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 15***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼ **M1**

I LISA

**PRIORITEETSETE AINETE NING TEATAVATE MUUDE
SAASTEAINETE KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDID**

A OSA: KESKKONNAKVALITEEDI STANDARDID (EQS)

AA: (*annual average*): aasta keskmine.MAC: (*maximum allowable concentration*): suurim lubatud kontsentratsioon.Ühik: [$\mu\text{g/l}$] veergudes 4–7[$\mu\text{g/kg}$ märgkaal] veerus 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnaveed	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveed	EQS Elustik ⁽¹²⁾
(1)	alakloor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	antratseen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrasiin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	benseen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromodifenü- üleetrid ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	kaadmium ja selle ühendid (olenevalt vee karedusklass- ist) ⁽⁶⁾	7440-43-9	$\leq 0,08$ (klass 1) 0,08 (klass 2) 0,09 (klass 3) 0,15 (klass 4) 0,25 (klass 5)	0,2	$\leq 0,45$ (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	$\leq 0,45$ (klass 1) 0,45 (klass 2) 0,6 (klass 3) 0,9 (klass 4) 1,5 (klass 5)	
(6a)	süsiniktetrak- loriid ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ei kohaldata	ei kohaldata	
(7)	C10-13- kloroalkaani- d ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	klorofenvin- foss	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	kloropüriifoss (etüülklorop- üriifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnaveed	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveed	EQS Elustik ⁽¹²⁾
(9a)	tsükloдиеen-pestitsiidid: aldrin ⁽⁷⁾ dieldrin ⁽⁷⁾ endrin ⁽⁷⁾ isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	ei kohaldata	ei kohaldata	
(9b)	DDT kokku ^{(7), (9)}	ei kohaldata	0,025	0,025	ei kohaldata	ei kohaldata	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata	
(10)	1,2-dikloroetaan	107-06-2	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata	
(11)	diklorometaan	75-09-2	20	20	ei kohaldata	ei kohaldata	
(12)	di(2-etiül-heksüül)ftalaat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei kohaldata	ei kohaldata	
(13)	diuroon	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfaan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranteen	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	heksaklorobenseen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	heksaklorobutadieen	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	heksaklorotsükloheksaan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturoon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	plii ja selle ühendid	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	elavhõbe ja selle ühendid	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftaleen	91-20-3	2	2	130	130	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnaveed	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveed	EQS Elustik ⁽¹²⁾
(23)	nikkel ja selle ühendid	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	nonüülfenoolid (4-nonüülfenool)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	oktüülfenoolid (4-(1,1',3,3'-tetrametüülbütüülfenool)	140-66-9	0,1	0,01	ei kohaldata	ei kohaldata	
(26)	pentaklorobenseen	608-93-5	0,007	0,0007	ei kohaldata	ei kohaldata	
(27)	Pentaklorofenool	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	polüaromaatsed süsi- vesinikud (PAH) ⁽¹¹⁾	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	ei kohaldata	
	benso(a)püreen	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	benso(b)fluoranteen	205-99-2	vt joonealune märkus 11	vt joonealune märkus 11	0,017	0,017	vt joonealune märkus 11
	benso(k)fluoranteen	207-08-9	vt joonealune märkus 11	vt joonealune märkus 11	0,017	0,017	vt joonealune märkus 11
	benso(g,h,i)perüleen	191-24-2	vt joonealune märkus 11	vt joonealune märkus 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	vt joonealune märkus 11
	indeno(1,2,3-cd)püreen	193-39-5	vt joonealune märkus 11	vt joonealune märkus 11	ei kohaldata	ei kohaldata	vt joonealune märkus 11
(29)	simasiin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tetrakloroetüleen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata	
(29b)	trikloroetüleen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ei kohaldata	ei kohaldata	
(30)	tribütüültina ühendid (tribütüültina-katioon)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnaveed	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveed	EQS Elustik ⁽¹²⁾
(31)	triklorobens- eenid	12002-48-1	0,4	0,4	ei kohaldata	ei kohaldata	
(32)	triklorometa- an	67-66-3	2,5	2,5	ei kohaldata	ei kohaldata	
(33)	trifluraliin	1582-09-8	0,03	0,03	ei kohaldata	ei kohaldata	
(34)	dikofool	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	ei kohaldata ⁽¹⁰⁾	ei kohaldata ⁽¹⁰⁾	33
(35)	perfluorook- taansulfoon- hape ja selle derivaadid (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	kinoksüfeen	124495- 18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	dioksiinid ja dioksiinisar- nased ühendid	vt direktiivi 2000/60/EÜ X lisa joonealune märkus 10			ei kohaldata	ei kohaldata	PCDD + PCDF + PCB-DL summa 0,0065 $\mu\text{g.kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	aklonifeen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenoks	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	tsübutriin	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	tsüpermetriin	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	diklorofoss	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	heksabromot- sükloodode- kaan (HBCDD)	Vt direktiivi 2000/60/EÜ X lisa joonealune märkus 12	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr	Aine nimetus	CASi number ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muud pinnaveed	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Maismaa pinnaveed ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muud pinnaveed	EQS Elustik ⁽¹²⁾
(44)	heptakloor ja heptakloorepoksiid	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	terbutriin	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstract Service.

⁽²⁾ See parameeter on aasta keskmise väärtusena väljendatud EQS (AA-EQS). Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse seda kõikide isomeeride üldkontsentratsiooni suhtes.

⁽³⁾ Maismaa pinnaveed hõlmavad jõgesid, järvi ning nendega seotud tehisveekogusid ja oluliselt muudetud veekogusid.

⁽⁴⁾ See parameeter on suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud EQS (MAC-EQS). Kui MAC-EQSi juures on märges „ei kohaldata”, loetakse, et AA-EQSi väärtused pakuvad kaitset pideval keskkonda juhtimisel saastuse lühiajalise suurenemise korral, kuna need on oluliselt madalamad kui ägeda toksilisuse põhjal tuletatud väärtused.

⁽⁵⁾ Bromodifenüüleetreite (nr 5) hulka kuuluvate prioriteetsete ainete rühma puhul viitab EQS analoogide nr 28, 47, 99, 100, 153 ja 154 kontsentratsioonide summale.

⁽⁶⁾ Kaadmiumi ja selle ühendite (nr 6) puhul sõltuvad EQSi väärtused vee karedusest, mille väärtused on jagatud viide klassi (1. klass: < 40 mg CaCO₃/l, 2. klass: 40 kuni < 50 mg CaCO₃/l, 3. klass: 50 kuni < 100 mg CaCO₃/l, 4. klass: 100 kuni < 200 mg CaCO₃/l ja 5. klass: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Nimetatud aine ei ole prioriteetne aine, vaid kuulub muude saasteainete hulka, mille keskkonnakvaliteedi standardid on identised nendega, mis olid sätestatud enne 13. jaanuari 2009 kehtinud õigusaktides.

⁽⁸⁾ Selle ainerühma soovituslikku parameetrit ei ole esitatud. Soovituslik(ud) parameeter(id) määratakse analüütilisel meetodil.

⁽⁹⁾ DDT üldkontsentratsioon on isomeeride 1,1,1-trikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 50-29-3; ELi nr 200-024-3), 1,1,1-trikloro-2-(o-klorofenüül)-2-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 789-02-6; ELi nr 212-332-5), 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etüleeni (CASi nr 72-55-9; ELi nr 200-784-6), ja 1,1-dikloro-2,2-bis-(p-klorofenüül)etaan (CASi nr 72-54-8; ELi nr 200-783-0) summa.

⁽¹⁰⁾ Nimetatud ainete MAC-EQSi kehtestamiseks ei ole piisavalt kättesaadavat teavet.

⁽¹¹⁾ Polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike (PAH) (nr 28) hulka kuuluvate prioriteetsete ainete rühma puhul viitavad vee elustiku EQS ja vastav AA-EQS vees benso(a)pireeni kontsentratsioonile (mõlemad nimetatud EQSid põhinevad benso(a)pireeni toksilisusel). Benso(a)pireeni võib pidada muude polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike markeriks ning seetõttu on vaja jälgida ainult benso(a)pireeni võrreldes vee elustiku EQSi ja vastava AA-EQSi.

⁽¹²⁾ Kui ei ole märgitud teisiti, on elustiku EQS seotud kaladega. Selle asemel võib kohaldada mõnda alternatiivset elustiku taksonit või muud maatriksit, tingimusel et kohaldatav EQS pakub võrdväärset kaitset. Ainete 15 (fluoranteen) ja 28 (polütsükliilised aromaatsed süsivesinikud) puhul viitab elustiku EQS koorikloomadele ja molluskitele. Keemilise seisundi hindamiseks ei sobi fluoranteeni ja polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike jälgimine kalades. Aine 37 (dioksiinid ja dioksiinisarnased ühendid) puhul on elustiku EQS seotud kalade, koorikloomade ja molluskitega; kooskõlas komisjoni 2. detsembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1259/2011 lisa punktiga 5.3, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1881/2006 seoses dioksiinide, dioksiinitaoliste PCBde ja muude kui dioksiinitaoliste PCBde piirnormidega toiduainetes (ELT L 320, 3.12.2011, lk 18).

⁽¹³⁾ Need EQSid viitavad ainete biosaadavatele kontsentratsioonidele.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polüklooritud dibenso-p-dioksiinid; PCDF: polüklooritud dibensofuraanid; PCB-DL: dioksiinisarnased polüklooritud bifeniilid; TEQ: toksilisusekvivalendid vastavalt Maailma Terviseorganisatsiooni 2005. aasta toksilisuse ekvivalentfaktoritele.

▼ **B**

B OSA: A OSAS SÄTESTATUD EQSIDE KOHALDAMINE

1. Tabeli veerud 4 ja 5: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab AA-EQS kohaldamine seda, et veekogus asuvas igas esinduslikus seirepunktis aasta jooksul eri aegadel mõõdetud kontsentratsioonide aritmeiline keskmine ei ületa standardit.

Aritmeetilise keskmise arvestamine, kasutatud analüüsimeetod ja EQSi kohaldamise meetod, kui ei ole sobivat analüüsimeetodit, mis täidaks miinimumkriteeriume, peavad olema kooskõlas rakendusaktiga, millega võetakse vastu tehnilised näitajad keemilise seire ja analüütiliste tulemuste kvaliteedi jaoks vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ.

▼ **M1**

2. Tabeli veerud 6 ja 7: mis tahes konkreetse pinnaveekogu puhul tähendab suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud keskkonnakvaliteedi standardi (MAC-EQS) kohaldamine seda, et veekogu representatiivsete seirepunktide juures mõõdetud kontsentratsioon ei ületa standardit.

▼ M1

Liikmesriigid võivad aga vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktile 1.3.4 kehtestada statistilisi meetodeid, näiteks protsentiiarvutuse, et tagada suurima lubatud kontsentratsioonina väljendatud keskkonnakvaliteedi standardiga (MAC-EQS) vastavuse kindlaksmääramisel usaldusväärsuse ja täpsuse aktsepteeritav tase. Sellisel juhul vastavad nimetatud statistilised meetodid käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

3. Käesolevas lisas sätestatud pinnavee keskkonnakvaliteedi standardeid väljendatakse üldkontsentratsioonidena veeproovi üldmahus.

Erandina esimesest lõigust viitab pinnavee keskkonnakvaliteedi standard kaadmiumi, plii, elavhõbeda ja nikli (edaspidi „metallid”) puhul metalli kontsentratsioonile lahuse faasis, st veeproovis, mis on saadud filtreerimisega läbi filtri, mille poori suurus on 0,45 µm, või muu samaväärse eelpuhastusmeetodiga, või kui seda on selgesõnaliselt märgitud, siis metalli biosaadavale kontsentratsioonile.

Liikmesriigid võivad asjaomaste keskkonnakvaliteedi standardite alusel toimuval seiretulemuste hindamisel arvesse võtta:

- a) looduslike taustakontsentratsioone metallide ning nende ühendite puhul, kui need kontsentratsioonid takistavad vastavust asjaomase keskkonnakvaliteedi standardi väärtusele;
- b) karestust, pH-taset, lahustunud orgaanilist süsinikku või muid vee kvaliteedi parameetreid, mis mõjutavad metallide biosaadavust, kusjuures biosaadavad kontsentratsioonid määratakse kindlaks sobivate biosaadavuse mudelite alusel.